

הד"ר בצלאל בלוק אוהב את עבודתו. לפעמים הוא ישן במכון הפתולוגי. השבוע הוגש נגדו כתב־אישום. מה קרה באמת?

שומד פאתולוגי?

אני חייבת להודות כי המכון הפתולוגי באכרונכר מהלך עליי אימים. ביקרתי שם בפעם הראשונה לפני כמה שנים בסיוע עיתונאים. פגשתי אז לראשונה את הד"ר בצלאל בלוק, מנהל־המכון, איש נמוך קומה וצנום עד כדי סגפנות. הוא נתן הרצאה מרתקת, הראה לנו שיקופיות מעוררות פלצות של גוויות בשלבי ריקבון שונים, ואחר כך הזמין אותנו לבקר במרתף. שם נערכים הניתוחים שאחרי המוות, הסביר.

היו כמה אמצעים שהתלוו אליי למרתף, אבל ריחות החומרים המשמרים והריקבון שעלו משם שיכנעו אותי להישאר במישר. אני מודה שאפילו בקפה ובעוגיות שהגישה לנו רוחלה, מזכירתו הנאמנה של הד"ר בלוק, לא נגעתי. היתה לי הרגשה מורדה לאכול ולשתות במקום הזה.

כאשר קראתי השבוע בעיתון הארץ את כתבתו של צבי הראל על

גוויית אדם שמת מצהבת, נדבק הרופא במחלה מהגווייה. הוא שכב במצב קשה בבית־החולים זמן רב.

כאשר קראתי בעיתון, לפני כמה חודשים, על חקירה המתנהלת נגדו בחשד לקבלת שוחד, התביישתי אפילו לטלפן אליו. הייתי בטוחה כי זו טעות, וכי החקירה תיסגר ללא תוצאה. אך כאשר קראתי השבוע כי הוגש כבר כתב־אישום, התחלתי לחקור בפרשה. הייתי סקרנית מאוד לדעת מה יכול היה לפתות את האיש הסגפן, הנחשב לסמכות בינלאומית בשטח הפאתולוגיה, האיש שנהגו להזמין להרצות בכינוסים בכל קצווי העולם, מאירופה ועד הפיליפינים.

הסודות השמורים ביותר *
קראתי את כתב־האישום ותרמתי *
 תי גברה עוד יותר. התברר לי כי בפברואר, לפני שנה, נפטר אדם בשם

ואת חברת־הביטוח שלו. כדי לבסס את התביעה, היה על עורך־הדין לקבל חוות־דעת רפואית, שתקשר את המוות לתאונת־הרכבים.

עורך־הדין קמין לא הלך בעצמו לפאתולוג. הוא שלח לשם את המתמחה שלו, שלמה רבלסקי, כדי שישוחח עם הפאתולוג ויקש ממנו דוח.

בתעוועי הגורל, היה רבלסקי קצין־מישטרה לשעבר, אחד מחוקריו המעולים של בנימיין ויגל. הוא סיים את לימודי המישטרה והתחיל להתמחות אצל עורך־הדין קמין.

לדיברי כתב־האישום, אמר הרופא למתמחה כי הכין חוות־דעת מצויינת, לפיה קיים קשר סיבתי בין התאונה והמוות, והוא ביקש כסף עבור חוות־הדעת הזו. לדיברי רבלסקי, אמר הרופא: "ניתן לשלם את הכסף אחרי העברת דה, בדיסקרטיות. מתחת לשולחן". רבלסקי, בעל חושי הבלש המישטרה, נדלק מייד. הוא מיהר לדווח על כך למישטרה.

כשלב זה החליטה המישטרה ל־ הכניס לתמונה סוכן מישטרה. קצין־מישטרה, שהוא גם מישפטן בהשכלתו, עורך־הדין יצחק וינוגרד, התחזה למתמחה נוסף ממישרדו של קמין. הוא הגיע לפגישה, שמע מפיו של בלוק קטעים מהדוח ונתבקש לשלם 20 אלף שקל.

כתיבת הדוח נדחתה. מכיוון שבארץ תה תקופה היה הפאתולוג עסוק בעניין מירי הרצוג, שנמצאה בחולות סיני, שאת גופתה זיהה במיבצע מיוחד ומסוכך.

בחמישה באוגוסט הגיע וינוגרד שוב למכון הפאתולוגי, בידיו היתה מעטפה סגורה. הוא מסר אותה לרופא וקיבל את חוות־הדעת המתוקנת. רקות ספורות אחרי שיצא וינוגרד מישרדו של הרופא, נכנסו לשם שני קצינים מיחידתו של ויגל ולקחו איתם את הרופא והמעטפה לחקירה.

מאז ועד היום נאסף חומר, נחקרו עדים והתיק הועבר לפרקליטות האזרחית של מחוז תל־אביב. זהו דבר מקובל כאשר מטפלים בתיקו של אדם שיש לו קשר הדוק לפרקליטות הפלילית, ונעשה כדי שהצדק גם ייראה. הפרקליטה אמרה אדר הגישה השבוע את כתב־האישום.

השמועות אומרות כי ניתן היה להעביר את התיק לדיון מישטעי לפני כיתר־הדין של עוברי־המרינה, לולא החליט מי שהחליט כי חוות־הדעת שניתנה לעורך־הדין שונה מזו שהוגשה למישטרה בראשונה. על פי דיברי כתב־האישום, הרחיב הפאתולוג והרגיש את הקשר הסיבתי בין מות המנוח ובין התאונה.

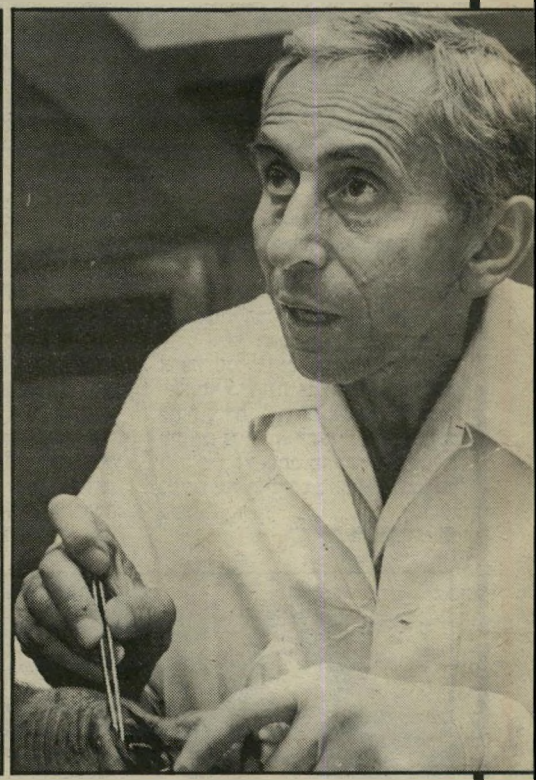
הד"ר בלוק הוא יליד ליטא, ובעוד זמן קצר ימלאו לו 65 שנים. מועד פרישתו לגימלאות. מזה 13 שנה, מאז עלייתו ארצה, הוא עובד במכון הפאתולוגי באכרונכר. מלבד עבודתו, יש לו עוד אהבה גדולה אחת: בני־מישפחתו. לד"ר בלוק יש שתי בנות, הלומדות רפואה, ושלושה נכדים. בומנים שאיננו נמצא במכון, הוא משחק עם נכדיו ומעודד את בנותיו בלימודיהן.

הוא מקווה כי הן לא תמשכנה בדרכו ולא תעסקנה בגוויות. הוא מקווה כי הן תהיינה רופאות, שתעסיקנה כבני־אדם חיים ותרפאנה חולים.

סביר להניח, כי הד"ר בלוק, או סניגורו, יפנו ליועץ־המישטרה ויבקשו עיני כוב הליכים במישפט. אם אומנם עומד הרופא לפרוש לגימלאות בקרוב, נראה שלא יהיה זה אנושי לסיים את הקאריירה הארוכה והסתורה שלו במיקרה אחד כזה. **אילנה אלון**

פאתולוג בלוק במעבדה (ברוך ראש של גוסה) ובזירת־המשפט נדבק בצהבת מגווייה

האיש שהפיל

(המשך מעמוד 11)
 תוצאות גלאי־השקר קבילות. הרי שרדיחיד יכול להיעזר בהן. תורגמן עשה נסיונות אחרונים, נואשים, לשכנע את היועץ־המישטרי לשנות את החלטתו, אך לא הצליח. "מה יעשה תורגמן?" הפכה להיות השאלה הנשאלת ביותר. הוא ענה עליה במכתב־ההתפטרות שלו, כתחי לט אפריל.

תורגמן, שהיה מפקד־מחוז ואיש מישטרה בכיר במשך שנים רבות, ואשר נהג כמאות מיקרים לבקשת מעצר חשודים על סמך תוצאות גלאי־השקר, החליט לתקוף במכתב־ההתפטרות את המכשיר שהכשיל אותו. "הפוליגראף רחוק מלהיות מכשיר המגלה את האמת והחושי את השקר רגים": הצהיר האיש, שפקודיו השתמ

קצין רז כתב־שקר בהבל־פה

שו במיצאי הפוליגראף כמעט בכל יום. הוא ניתח את חוות הדעת של היועץ־המישטרי, שהועמדה לרשותו, ומסתבר כי היועץ־המישטרי הביע את דעתו שתורגמן איננו רובר־אמת, ושי נטרל את עדותו של העיתונאי קוטלר. לדיברי תורגמן קבע היועץ המישטרי, "כי אין לקבל את גירסתו, משום שביטל במחיידי את מהימנות דבריו של העיתונאי קוטלר".

תורגמן הסביר כי איננו מוכן לעמוד לדין לפני דרייחיד, מכיוון "שהחלטה זו מתפרשת בעיניי כהבעת אי־אמון בי, גזירת את ריני מראש לחובה שלא בדרך". ככך הביע איש־המישטרה הב"כ את אי־אמונו בשופט המיועד, וקבע כי לא יהיה זה שופט־צדק, בלי להעמיד את עצמו לדין, הוא חוזר ומצהיר כי הוא דיבר אמת, ורו שקרן.

אילו עמד תורגמן לדיון מישטעי והיה מורשע, היו נשללות ממנו בוודאי כמה זכויות־פרישה. כאשר התפטר מרצונו, דרש לעצמו חופשת־פרישת של שנה בתשלום, חופשה המאושרת לגיבנים, ובתנאים המאושרים לקציני נים בדרגתי. הוא פרש בפירסום אדיר, תוך כדי השמעת דיברייס־נגוריה על עצמו בכל אמצעי התיקשורת. הוא לא יעמוד לדיון, ואת עצמו יוכה בהבל־פיו. באתו הבל עצמו ניסה להשאיר את כתב־השקר על רז.